

**Νέον σώμα, πούναϊ τρέλλα,
μέ φωνόλ και φουστανέλα.**

Καθένας στόλος φαίνεται μπροστά του σάν άκάτω,
Έγγλέζος τόν έπιτηρεί και τόν διαργανώνει,
και μόλις βγή πολεμικός μέσ' από τόν Κεράτιο
'Ανατολής και Δύσεως τό κέρατο γανώνει.

Σκοπεί κι' ό Μοχμέτ' Άλής,
Ένα μέλος της Βουλής,
στειλετέ τον είς τήν Σουδα νά κρηπίση δυνατά,
και μέ γέλοιο σ'όν Άλλή
λένε Βουλευται πολλοί:
και τόν Ναοτραδίν τόν Χόντζα τόν παρνώς' οτά χωρατά.

**Γενικός
πανικός.**

Φ. — Λύσσα κι' έββ' λύσσα κι' έκει,
λύσσα γιά μάς πολεμική,
Άν χωρατάδουν τώρα τήν,
και πέρα μέσ' σ'ήν Άραμπά,
και σ'ήν μεγάλη τήν Σταμπούλ και σ'ό μικρόν Ίκόνιον
σημάνουν τό Σαντζάκ Σερία και μάς πούτσουν κόνειον.

Και σ'ό τρέμμα, και σ'ό φρέντα...
φαίνεται πώς έ κορήτης
Έθνος πολέμου τόνους
'σ'οδς νταήδες τούς γειτόνους.

'Ισως τούτος ο σκοπόμενος
έφερε πολέμου μένος
'σ'όν Σερμάτ, σ'οδς Νεοτούρκους, σ'όν Μοχμέτ και σ'όν Βε-
κι' Έλιαν και τήν Άρμάδα νά τρακάρη μέ γερύρι. [Σύζη.

Κι' άν διαβάσης τήν Τανίν
δπως πάντοτε και νύν,

δργανον του Κομητάτου, που σκορπά φατριάς και λαόρεις,
κι' είναι πρώτη σ'ής παλάδραις,
πρσ πολυ θα φοβήθης, Περικλέτο τραγλοδότη,
κι' άν τ'ό φόβο του κομήτη.

**Και Χανούμ γεμάταις χάρι
σηκωθήκαν σ'ό ποδάρι.**

Φ. — Ξέρεις, παραγκιός, μπροδέ,
τήν Χανούμ τήν Σασιδέ,
Ξέρεις και τήν Σαμπιχά,
όπου τ'άρ άγκομαχά
για πολέμους καθ' ήμιν
μ' άπερίγραπτον θυμόν;

Με τό Σύνταγμα γενήκαν κι' ή Τουρκάλαις σ'οφραξ' έταις,
και μ' Ήξάβεις, Περικλέτο, γράφουν σ'ής Γεννή Γαζέταις
πώς είν' έτοιμας και τούταις καθ' ήμιν νά πολεμήσουν
και τό κάθε Χανουμάκι ος πολέμους να τμήσουν.

Π. — Τι μού λές, βρε Φασουλή;
Φ. — Τρέμα τώρα πρσ πολυ,
και άν είναι καίς γέλα,
Περικλέτο παπαρέλα.

Π. — Τ'ο περιμένεις κι' αυτό;
πρσ να πάω νά κρητώ;
Φ. — Τής Χανούμ προ πάντων τρέμα
κι' άν ειρήνη κι' άν πόλεμο.

Φ. — Μές σ'ής σ'οφραξ' έταις της άλλαις
σηκωθήκαν κι' ή Τουρκάλαις,
που σάν κέρεις τόν ματιών μας πάντα τής φυλάγαμε,
κι' άν ιδής και Χανουμάκι